

să ne desăvârșească.... doar suntem fiii Lui, nu-i așa? De la cei care i-au respins pe Iosif și Maria am putea învăța că dacă nu-I vom permite Lui să se atingă de noi sau Îl vom trata cu răceală și indiferență, să nu ne mirăm când El se va retrage iar viața noastră va deveni un haos, va fi pustie, searbădă, golită de sens și semnificație. Vom alerga după himere și vom continua să ne hrănim cu iluzii iar viața noastră se va scurge încet dar sigur ca nisipul printre degete, fără a lăsa urme în viețile altora...atât timp cât nu pricepem că-I aparținem Lui iar El ne dorește cu gelozie pentru Sine! De la Iosif și Maria care căutau un loc în care să poposească și să se odihnească, am putea învăța cum să ne cultivăm un duh blând și liniștit într-o lume sălbatică ca a noastră; să fim perseverenți chiar și atunci când am obosit, când am căzut, ori când nu mai putem face un pas, sau părem că suntem îngenuchiți sub „povară”, să nu renunțăm la luptă, trăind cu credința că într-o zi Îl vom vedea „față în față” iar lacrimile noastre vor seca... Privind încă o dată la Iosif și Maria realizez că nu trebuie să fii sofisticat, să ai o educație aleasă, o situație materială veritabilă, ori să dispui de unele abilități grozave pentru ca El să se folosească de tine. Ba dimpotrivă, cred că El este „topit și îndrăgostit” de tine, de fiecare dată când manifestezi o credință fermă și autentică, când ești gata să fii sincer, transparent, dispus să fii vulnerabil, pentru a te putea „frământa” și modela asemenea chipului Lui. Lasă așadar, ca imaginea

Lui să se impregneze în ființa Ta! Doar în acest mod, în ciuda vicisitudinilor prin care treci, chiar dacă ochii tăi vor plânge, cerul va fi în inima ta... iar tu vei putea cânta! De la animalele care-L înconjurau lângă iesle pe pruncul Isus, am putea învăța ce-nseamnă a dăru-i cădură sufletească celor de lângă noi, semenilor noștri, aceluia care sunt mai oropsiți decât noi...și sunt atâția!...

Așadar să nu uităm că doar atunci când stăm lângă inima Lui și ne alipim de El, vom putea „pulsă” din bunătatea, iubirea, mila și harul Lui și altora.

Aș încheia cu versurile unui cântec drag sufletului meu: „Isus a fost îmbrăcat cu suferința omului căzut și-nfrânt”/Atunci când S-a întrupat și a luat chip de om”. Cu ocazia acestui Crăciun, șterge o lacrimă de pe obrazul cuiva, fii o binecuvântare pentru cineva și vei avea un Crăciun fericit!

Cu drag, *Claudia Hosu*

ANUNȚURI:

-astăzi după amiază de la ora 17

CONCERT DE COLINDE

PROGRAMUL DE CRĂCIUN:

***Miercuri** - ora 18

***Joi** - ora 10

***Joi** - ora 18

***Vineri** - ora 18-Grupul Coral de la Biserica Sfânta Treime

Pulsul Bisericii Creștine Baptiste Biruința

Anul IX, Nr. 421 din 21 Decembrie 2008

Adresa: Baia Mare, Str. I. Maniu Nr. 3B, Telefon: 0362.411252

FĂRĂMITURILE CRĂCIUNULUI

O dată cu îndepărtarea în timp de evenimentele care au marcat primul Crăciun, există din nefericire și o îndepărtare de fondul sărbătorii. Se pare că îndrăgostiți neașteptați de mult de decor, am pierdut adevăratul mesaj pe care-l aduce Crăciunul.

Protagoniștii primului Crăciun nu s-au mulțumit să privească decorul. Ei au considerat că este mult prea puțin să se sature cu fărâmituri când se puteau așeza la masă. Așa se face că magii veniți din îndepărtare nu s-au mulțumit să vadă steaua, nu s-au mulțumit să vadă unde locuia Isus ci călătoria lor s-a încheiat cu închinare înaintea Pruncului. „După ce au ascultat pe împăratul, magii au plecat. Și iată că steaua, pe care o văzuseră în Răsărit, mergea înaintea lor, până ce a venit și s-a oprit deasupra locului unde era Pruncul. Când au văzut ei steaua, n-au mai putut de bucurie. Au intrat în casă, au văzut Pruncul cu Maria, mama Lui, și-au aruncat cu fața la pământ, și I s-au închinat; apoi și-au deschis vistieriile, și I-au adus daruri: aur, tămâie și smirnă.” (Matei 2:9-11) În același fel, păstorii s-au grăbit să-L întâlnească pe Cel anunțat de înger iar „după ce L-au văzut, au istorisit ce li se spusese despre Prunc” (Matei 2:17). Păstorii n-au luat în considerare decorul, acesta li se părea lipsit de importanță pe lângă bucuria și realitatea uimitoare a întâlnirii cu Pruncul născut în iesle.

Cum ar fi fost ca păstorilor să nu le fi păsat de Isus și odată ajunși la locul nașterii, să fie interesați de modelul de staul, să încerce să afle detalii despre tipul de iesle, să întrebe din ce lemn este făcută și să încerce să afle cât lapte dau animalele din grajd? Când ei au plecat de acolo, în inima și mintea lor era un singur mesaj: să spună cât mai multe despre întâlnirea cu Pruncul Isus.

Oare cum se face că cei mai mulți dintre cei care sărbătoresc acum Crăciunul, vor uita cu desăvârșire de Cel Sărbătorit oprindu-se la detalii mărunte care vor avea impact mărunț în viața lor? Oare de ce ne lăsăm atât de vrăjiți de forme și uităm de fondul Sărbătorii? A nu-L așeza pe Isus în centrul Sărbătorii Crăciunului, acolo unde-I este locul de drept, este ca și cum ai păstra ambalajul și ai arunca conținutul. Este ca și cum ai ignora crema prăjiturii, mâncând doar colțurile. Este ca și cum ai arunca miezul portocalei, preferând coaja. Nu este de mirare că cine are un astfel de Crăciun rămâne cu inima la fel de goală și cu sufletul la fel de uscat cum era înainte. Pentru că niciodată fărâmiturile nu saturează, ambalajul nu ferește și decorul nu împlinește. Alege să nu te oprești la fărâmituri. De Crăciun, alege să te întâlnești cu Cristos, Domnul Crăciunului.

pastor *Daniel Chereji*

„IATĂ, FECIOARA VA FI ÎNSĂRCINATĂ, VA NAȘTE UN FIU ȘI-I VAPUNE NUMELE EMANUEL, CARE TĂLMĂCIT ÎNSEAMNĂ: DUMNEZEU ESTE CU NOI.”

Mulți oameni s-au gândit în aceste zile la nașterea Mântuitorului. Pentru cei mai mulți este doar o sărbătoare, o ocazie de a mânca și a

bea, de a fi împreună cu familiile lor, chiar dacă unii dintre ei trebuie să vină de la distanțe mari pentru a fi cu cei dragi, a le aduce cadouri. Dar că e sărbătoarea unei zile de naștere, întruparea Fiului lui Dumnezeu, motivul bucuriei în cer și pe pământ, asta nu o știu. Domnul Isus S-a născut departe de casă, în lipsa unui confort, într-un grajd. Aceasta a arătat că El nu se va putea bucura aproape deloc de viața de familie. El a colindat drumurile și cetățile Canaanului, iar la urmă a murit în chinuri groaznice al crucii, așa încât din moartea cea mai umilă să iasă cea mai minunată cale de răscumpărare de sub puterea păcatului. La nașterea Lui, îngerii au cântat de bucurie, căci Mântuitorul, Domnul Păcii, venise pe pământ. Dar astăzi chiar pentru cei ce zic că i se închină, Crăciunul nu mai amintește de așa ceva. Pentru cei mai mulți, principalul este „să-și trăiască viața” așa cum cred ei de cuviință. Nașterea Domnului nu se serbează așa cum trebuie, fiindcă ea a ajuns doar mâncare și băutură. Nu-mi ajunge viața ca să-I mulțumesc lui Dumnezeu că mi S-a făcut cunoscut și S-a născut și-n inima mea. Îi mulțumesc că m-a ajutat să înțeleg ce semnificație are Crăciunul. Când mă gândesc că Domnul Isus a fost culcat într-o iesle pentru că în casa de poposire nu era loc pentru El, mă copleșește mărimea acestei umilințe. Copilul care este născut într-un loc unde trăiesc animalele, este Dumnezeu-Dumnezeul nostru pe care nu-L încap cerurile. Ce învățatură adâncă pentru

Ți-aduci aminte de menirea ta
Să mergi în lumină oriunde-ai umbla?

Când la cadouri legi pânglicele
Ai tu în minte legăturile
De dragoste și pace pentru frați
Căci toți suntem într-un Trup
înmănunchiați?

Deasupra ușii coronița pui
Gândind că toți suntem în jurul Lui
Căci dragostea cu care ne-a iubit
Nu are început, nu are sfârșit?

Rodica Pașca

Nașterea Domnului

Cred cu convingere că momentul Nașterii Domnului a fost un eveniment special atât prin modul neobișnuit în care S-a născut Pruncul Isus, cât și prin faptul că istoria a căpătat un sens nou și o semnificație aparte: Dumnezeu, îndeplinind o promisiune făcută cu mulți ani în urmă poporului Israel. Îmi place să cred că atunci timpul a stat în loc, întreg Universul participând la serbarea acestui eveniment mareț.

Revenind în contemporaneitate eu percep sărbătoarea Crăciunului nu doar ca pe o aniversare simplă a nașterii Lui. Aceasta implică mai mult; nu doar mulțumire și cercetare, ci El te dorește

pe de-a-ntregul, cu toată ființa ta, prostermându-te înaintea Lui.

El tânjește după tine și dorește să-I împărtășești visele, frământările și luptele tale. El dorește ca în această zi să-ți împrumute perspectiva Lui asupra vieții și să-ți reinnoiască și împropăteze motivațiile cu privire la viața ta de credință.

Să ne apropiem așadar de „ieslea” Lui, să facem liniște în noi înșine și să ascultăm ce vrea să ne spună. Vom învăța pe rând câte puțin, atât de la îngerii și păstorii care I s-au închinat, cât și din căutarea neobosită a magilor și din partea acelor care i-au respins pe Iosif și Maria, dar și câte ceva de la animalele care L-au încăzit.

De la îngerii care-L laudau și de la păstorii care L-au găsit pe pruncul Isus am putea învăța să-L adorăm, să-L iubim cu fiecare por al ființei noastre, să ne milipsim de bucuria lor și să facem din închinare o artă. (Luca 2:8-20). Fiți siguri că El va tresări plăcut iar „inima” Lui va fi mișcată! De la magii care i-au dăruit lui Isus: aur, smirnă și tămâie, putem învăța că El merită ce-i mai bun de la noi; de aceea e important să ne păstrăm un timp de calitate, de partășie cu El, să-I dăruim talentele noastre și să-L onorăm cu bucuriile noastre (Matei 2:11). Chiar și din visele noastre frânte, slăbiciuni sau „așa-zisele eșecuri”, El poate să fie glorificat și noi binecuvântați, binecuvântându-i pe alții... El dorește să-Și arate slava prin noi! Nu uitați că Lui îi place excelența și se va atinge atât de mult de noi, până va scoate ce este cel mai bun din noi...căci El vrea

mine! Dacă El se umilește până acolo
că se face un copil, trebuie să mă
umilesc și eu. Dacă El se dezbracă de
toată cinstea și slava, cu atât mai mult
eu trebuie să mă cobor de pe tronul eu-
lui meu pentru a putea sluji pe alții.
Pentru că suntem copiii lui Dumnezeu,
haideți să spunem împreună cu
îngerii: **"Slavă lui Dumnezeu în toate
locurile preainalte Și pace pe
pământ între oamenii plăcuți Lui!"**
(Luca2:14). Amin

Olga Berchi

O veste bună

*„... Nu vă temeți, căci vă aduc o veste
bună, care va fi o mare bucurie pentru
tot norodul: astăzi în cetatea lui
David, vi s-a născut un Mântuitor,
care este Hristos, Domnul”* (Luca
2:10-11)

O ușă s-a deschis în Cer, pe ea
coborându-se îngerii care au adus
vestea cea bună: nașterea
Mântuitorului Isus Cristos. Primii
care au primit vestea au fost păstorii
din Betleem, care-și pășteau turmele
în câmp. Așteptând în liniștea unei
nopti întunecate, steaua care să le
aducă vestea cea bună: Nașterea
Mântuitorului. Solul vestirii Nașterii
a fost îngerul care aștepta de mult să
adiucă pe pământ vestea cea bună.
Sufletele păstorilor radiau de bucuria

nașterii lui Mesia, iar cântecele de
laudă răsunau pe tot ținutul Iudeii.
Îngerii cântau: **„Slavă lui Dumnezeu
în locurile prea înalte și pace pe
pământ între oamenii plăcuți Lui”**
(Luca 2:14). Lăudând pe Dumnezeu
pentru puterea și dragostea Lui mare
față de omenire.

Ține Doamne, ușa din cer
deschisă să intre rugăciunile noastre
la Tine și pe acea ușă din cer deschisă,
vino Tu curând să ne iei și pe noi
pentru totdeauna la Tine, în slava
veșnică. Amin!

Simion Mercea

Un altfel de Crăciun

Se apropie din nou Crăciunul,
sărbătoarea Nașterii Domnului Isus
Hristos. Anul acesta am hotărât să fac
o schimbare în modul de a-mi petrece
sărbătorile. Am început să ascult
colinde mai repede de 24 decembrie
și mai ales n-o să-mi întorc casa cu
susu-n jos, pentru că e bine așa cum e.

Mai important e să stau mai
mult lângă Cuvântul lui Dumnezeu,
să aflu mai multe despre nașterea Sa.
Sunt sigură că mi-au scăpat multe
lucruri de-a lungul anilor așa că un
popas lângă Scriptură îmi va aduce
liniște, pace și împlinire. E timpul să
mă opresc din vârtejul acestei lumi și
să revin la adevărata semnificație a
Crăciunului: Isus. El este centrul
vieții mele și aceasta trebuie să o
recunosc în fiecare zi. Trebuie să fiu
mai aproape de El, mai mult ca El în
fiecare zi. Și nu pot face aceasta

ocupată fiind doar de mâncare,
curățenie și cadouri. Eu am hotărât să
simt altfel Crăciunul, cel adevărat,
mereu împreună cu Isus. Dar tu?

Aurelia Modoc

Nașterea Domnului Isus Cristos - Sărbătoarea Crăciunului

Suntem în pragul acestei
sărbători. Cerul și pământul au fost
martorii acestui eveniment.
Dumnezeu, în planul Său de salvare a
omenirii, ne oferă un mare și neprețuit
dar, pe Domnul Isus. Pe unicul său Fiu
Îl coboară din slava cerească, îl
întrupează într-un Copilaș născut
dintr-o fecioară.

Gândul meu se îndreaptă spre
acest Copilaș, spre acest prețios dar
oferit pentru noi toți. Mă gândesc la
cei doi părinți pământești, la suferința
acestora, la împotrivirea oamenilor de
a le oferi sprijinul. La ieslea în care S-
a născut, la scutecele sărăcicioase, la
foamea și frigul pe care trebuiau să le
îndure. Mă gândesc la Dumnezeu,
care este deasupra tuturor lucrurilor.
Prin ochii minții vizualizez cerul
pregătit pentru acest eveniment
special. Brăzdat de la un capăt la altul
de o splendoare care depășește orice
capacitate de exprimare, cu joc de
lumini sclipitoare cu irizații și culori
nemaîntâlnite, nenumărate șiruri de
îngeri care vin din infinitatea cerului,
să aducă omagiul lor Pruncului Isus
prin cele mai alese cântări. Cerul și
pământul s-au unit într-o sfântă

contopire. Suntem invitați și noi să
dăm slavă. Cinste și glorie lui
Dumnezeu și să Îi mulțumim pentru
scumpul nostru Mântuitor.

Maria Ciobanu

Să-ți amintești...

Când pui o steluță în vârful de brad
sau una la fereastra casei tale,
Știi tu că e el e semnul promisiunii
cerești
Făcută cu mult mai 'nainte, a Nașterii
Sale?

Când pui o beteală roșie pe creanga
de brad
Ți-aduci tu aminte de Sângele Lui,
de Calvar?
De viața eternă, primită în dar
Prin jertfa iubirii cea plină de har?

Te uiți tu atent la frunzele bradului?
De le privești, ele sunt îndreptate în
sus.
Îți ridici tu așa privirile înspre
Domnul Isus,
Speranța eternă și fără apus?

Când pui clopoțelul pe creanga de
brad
Ți-aduci tu aminte de-un glas
minunat
Plecat înspre tine prin ruguri și spini
Purtându-te-n brațe spre turma Lui,
blând?

Iar când aprinzi pe brad luminile
Când le privești tu strălucirile